

[Holdgaard.]

„Det tillkommer ikke Staten at drive Teater. Hvis København og Københavnerne ikke selv formaar at bære det kongelige Teater, maa det lukke. Det er ligetil. I hvert Fald er det meningsløst at lade hele den øvrige Del af Befolkningen, der aldrig nogen Sinde kommer i det kongelige Teater, være med til at dække dets Millionunderskud. Teaterdrift bør være Privatdrift, det bliver baade billigst og bedst. Erfaringerne viser i hvert Fald, at Staten ikke har magtet at drive det kongelige Teater paa tilfredsstillende Maade, og at det skulde blive billigere for Staten nu at drive to Teatre i Stedet for eet, lyder paa Forhaand ikke meget sandsynligt. Overslag kan sættes op, saa de tager sig smukt ud, men desværre viser Kendsgerningerne, at Facit i Regelen er blevet en stor Regning til Statskassen. Det er denne Regning, der maa bringes ud af Verden. Oplysningen her i Landet raader nu over saa store Hjælpemidler, at en Statsscene ikke mere er den betydende Kulturfaktor, den muligvis var for 50 eller 100 Aar siden.“

Se, disse Udtalelser i dette ansete Venstreblad paa min Egn dækker ganske de Synspunkter, jeg har overfor dette Spørgsmaal. Det er en Selvfølge, at ud fra disse Betragtninger vil jeg stemme imod Flertallets Forslag.

Jeg skal tilføje, at da, som det fremgaar af Betænkningen, Ministeren ganske har afvist det Forslag, der har været skitseret af det ærede Medlem Fru Elna Munch, som tog Sigte paa i nogen Maade at bringe det økonomiske Forhold i Orden, ved at de omliggende Kommuner hjalp til, saaledes at Statens Tilskud blev begrænset, er der for mig ingen anden Udvej end at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Jeg skulde jo tro, at en Løsning i den Retning var i god Overensstemmelse med de Synspunkter, som i hvert Fald den højtærede Undervisningsminister har gjort sig til Talsmand for, før han blev Minister. Derfor vilde jeg tro, at ogsaa han vilde kunne give et saadant Forslag sin Tilslutning.

Korsgaard: Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som jo har afgivet en Særbetænkning. Saa vidt jeg forstaaer denne Betænkning, siges der i den, at saafremt der ikke var særlig Brandfare ved den nye Bygning, vilde det ærede Medlem trods Kritik i øvrigt gaa med til Planen. Med

Hensyn til dette specielle Spørgsmaal, Brandfaren, kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Ibsen, som i Gaar udtalte, at han maatte gaa ud fra, at denne Side af Sagen dækkedes af Brandvæsenet, og at de Oplysninger, Ministeren havde givet herom, og som var overbragt fra Brandvæsenet, var rigtige. Jeg maa altsaa gaa ud fra, at det ikke er en Rigsdags-sag at undersøge Brandfaren, men at det er en Administrations-sag, og jeg ved ikke bedre end, at det københavnske Brandvæsen til enhver Tid har forstaaet at opfylde de Krav, der maa stilles, for at Brandfaren ikke bliver for stor. Jeg maa altsaa hævde, at det kun er Spørgsmaalet om Brandfaren, der hindrer det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen i at slutte sig til Flertallet. Dermed være ikke sagt, at det ærede Medlem som andre ærede Medlemmer ikke mener, at Tingene kunde laves meget bedre, og her vender jo det ærede Medlem sig — ligesom det ærede Medlem Fru Elna Munch og det ærede Medlem Hr. Holstein — særlig mod Bygningens Arkitektur. Nu giver jeg mig ikke ud for at kunne afgøre, om en Bygning, som paa Papiret virker godt, vil gøre det samme, naar den bliver opført og skal ses sammen med de Bygninger, den skal staa op til. Men vi har da ogsaa spurgt forskellige og har faaet forskellige Udtalelser fra Folk, som maa antages at have nogen Forstand paa de Ting, og disse Udtalelser gaar ikke i den Retning som de tre ærede Medlemmers Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Holstein fremdrog — og det er mig en Tilfredsstillelse — at Forskønnelsesforeningen kunde man slet ikke regne med, for Arkitekten var selv Medlem af dens Bestyrelse, jeg tror endda, at Arkitekten skulde have en Svoger, som er Formand. Kort og godt, her var en Camarilla, som var saare nem at faa Øje paa. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Holstein: Frygt aldrig for de Ting, der straks falder en i Øjnene, vær derimod meget mere bange for Underhaandsunderstøttelser af den ene eller anden Art. Jeg tror, at man bør gaa ud fra, at selve dette at være Medlem af en Bestyrelse, at have en Slægtning som Formand, tværtimod gør Ansvaaret større. Jeg ved jo, at Menneskene ser saa forskelligt paa hinanden. Der er nogle, der siger, at jo mere de lærer Mennesket at kende, jo mere kommer de til at holde af deres Hund. Det er jo ogsaa et Synspunkt. Men man maa antage, at der er andre, der ser noget blidere paa Menneskeheden, og hvis man vil gaa ud fra, at